

РЕШЕНИЕ

№ 530

гр. Бургас, 18.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС, III ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети октомври през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Росен Д. Парашкевов
Членове: Йорданка Г. Майска
РАДОСТИНА П. ПЕТКОВА

при участието на секретаря Жанета Д. Граматикова
като разгледа докладваното от РАДОСТИНА П. ПЕТКОВА Въззивно гражданско дело № 20212100501445 по описа за 2021 година

Производството по делото е по реда на чл.258 и сл. ГПК и е образувано пред настоящата съдебна инстанция по повод въззивна жалба от ищеца **„ВОРИК ГРУП“ ЕООД**, ЕИК: 202315790, със седалище и адрес на управление: гр. Бургас, ул. „Генерал Гурко“ № 28, представляван от управителя Кристиан Николаев Киров, действащ чрез адв. Георги Георгиев **решение № 260802 от 27.05.2021 г., постановено по гр. дело № 7914/2020 г. по описа на РС-Бургас**, с която е отхвърлен иска му по **чл. 124, ал. 1 от ГПК** за приемане за установено по отношение на ответника **„ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ ЮГ“ ЕАД**, ЕИК: 115552190, със седалище и адрес на управление; гр. Пловдив, район Централен, ул. „Христо Данов“ № 37, че ищецът **н е м у дължи** сумата от **16 183.98 лв.**, начислена вследствие неизмерване, непълно или неточно измерване на количеството електрическа енергия за електромер № 04212205 за периода от 29.06.2020 г. до 24.09.2020г., и ищецът е осъден да заплати на ответното дружество направените по делото разноски в размер на 400лв. и е оставено без уважение искането му за присъждане на разноски по делото.

В подадената въззивна жалба се изразява недоволство от обжалваното решение, като твърди, че същото е недопустимо, неправилно, необосновано и постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Излагат се съображения за недоказаност на правопораждащите юридически факти от страна на ответника, съобразно предмета, очертан в исковата молба. Твърди се, че макар да е разгледал относимите към механизма на корекция разпоредби на ПИКЕЕ, съдът не е разгледал кумулативно изискуемите юридически факти от фактическия състав, от който би възникнало правото на ответника за едностранна корекция

на сметката за електрическа енергия, а именно дали е налице изпълнение на установеното в чл. 98а, ал. 2, т. 6 от ЗЕ задължение на ответника за извършената корекция. Счита, че разпоредбата на чл. 48 от ПИКЕЕ надхвърля установената от закона в чл. 86, ал. 1, т. 6 вр. с ал. 2 от ЗЕ делегация за въвеждане на правила за корекция чрез създаване на фикция за потребена ел. енергия. Излагат се и доводи за недопустимост на обжалваното съдебно решение по смисъла на ТР 1 от 09.07.2019г. на ОСГТК с твърдения, че съдът не е спрял производството на основание чл. 229, ал. 1, т. 5 от ГПК – поради твърдения за преюдициален наказателен спор, а именно подаден сигнал до РП-Бургас за извършено престъпление по чл. 234а от НК. По подробно изложените във въззивната жалба доводи моли за отмяна на първоинстанционното решение и постановяване на ново, с което иска му да бъде уважен. Претендира присъждане на разноските по делото и пред двете инстанции. Не са направени доказателствени искания. В съдебно заседание, въззивното дружество не изпраща представител, депозира писмена становище, в което заявява, че поддържа въззивна си жалба с искане за отмяна на атакуваното първоинстанционно решение и постановяване на ново, с което да бъдат уважени предявените искове. Претендира присъждане на разноските пред двете инстанции съгласно приложен списък по чл. 80 от ГПК. Направено е и възражение за прекомерност на претендираните от насрещната страна разноски за адвокатски/юрисконсултско възнаграждение, като моли същото да бъде определено в минималния нормативен размер, предвид ниската фактическа и правна сложност на делото.

В срока по чл. 263, ал. 1 ГПК въззиваемият „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ ЮГ“ ЕАД редовно уведомен е депозирал писмен отговор, в който изразява становище за допустимост, но и за неоснователност на въззивната жалба. Излага доводи, че правилно районният съд, като е преценил, че са налице условията за начисляване на процесното количество електроенергия с оглед законовото основание на оператора на разпределителната мрежа за извършване на корекция на сметката на ищеца, е отхвърлил иска му за недължимост на начислените с нея суми, като се е позовал на съдебна практика за това. По подробно изложените в отговора съображения, счита, че обжалваното решение е правилно, обосновано, постановено при пълнота на доказателствата и в съответствие с материалния закон, поради което моли за потвърждаването му при условията на чл. 272 от ГПК и присъждане разноските във пред въззивната инстанция. Не са направени доказателствени искания. При условията на евентуалност е направено възражение за намаляване поради прекомерност съгласно чл. 78, ал. 5 от ГПК на претендираното от въззивното дружество адвокатско възнаграждение във въззивната инстанция. Не са направени доказателствени искания. В съдебно заседание, въззиваемият не изпраща представител. Депозира писмена молба, с която заявява, че поддържа писмения си отговор за неоснователност на въззивната жалба с искане за потвърждаване на обжалвания съдебен акт. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение пред въззивната инстанция. Прави възражение за прекомерност на претендираното от насрещната страна адвокатско възнаграждение, в случай, че то надвишава минималния размер.

Бургаският окръжен съд като взе предвид исканията и твърденията на страните,

разпоредбите на закона и представените по делото доказателства намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Предявен е иск от „ВОРИК ГРУП“ ЕООД за приемане за установено на основание чл. 124, ал. 1 от ГПК, че ищецът не дължи на ответника „Електроразпределение Юг“ ЕАД заплащане на сумата от 16 183.98 лв., начислена вследствие неизмерване, непълно или неточно измерване на количеството електрическа енергия за електромер № 04212205 за периода от 29.06.2020 г. до 24.09.2020г.

Ищецът твърди, че е бил наемател на морския плаж Обзор „Централен“ по силата на договор за отдаване под наем на обект –изключителна етажна собственост, разположен на територията на община Несебър за срок от 5 години, като наемният договор бил прекратен на 17.09.2020г. Сочи, че всички находящи се върху стопанисвания от ищеца плаж преместваеми обекти са се захранвали с ел. енергия, която се е отчитала с два електромера, първият с № 04212205 и с ИТН 4297939, а вторият с № 013061342 и с ИТН 2733933, като всеки от обектите е имал самостоятелен подотчетен електромер. Твърди се също, че електромерите са се намирали на ел. табло на ул. „Черноморска“, като на същото табло е имало разположени и още няколко електромера, отчитащи обекти на други собственици. В исковата молба сочи, че на 24.09.2020г. управителят на ищцовото дружество е получил телефонно обаждане от служители на ищеца, които го уведомили, че при извършена проверка са подменили електромера, но тъй като отказали да го изчакат на място, същият бил лишен от възможност да присъства на проверката. Счита, че по този начин е бил възпрепятстван да се увери лично какви са били констатациите на служителите на ответника относно неизправността на измервателното устройство, което е било подменено, тъй като проверката е извършена в присъствието на един свидетел с посочени само три имена. В тази връзка ищецът оспорва като неверни посочените в констативния протокол обстоятелства, че представител на дружеството не е бил открит при извършване на проверката и че е подаден сигнал на телефон 112. Заявява, че констатираните от ответника противоправни действия и манипулиране на измервателното устройство са извършени от трето неизвестно лице. Счита, че в случая не е налице основание за едностранно извършената от ответника корекционна сметка за доставена ел. енергия за минал период, като навежда възражения за неспазване на чл. 49 и чл. 50 от ПИКЕЕ. Навежда доводи, че в случая за осъществяването на корекция на сметката на клиента за минал период в общите условия дружеството е следвало да предвиди ред за уведомяване на крайния клиент при извършена корекция на сметка съгласно чл. 50 от ПИКЕЕ, което в случая не е изпълнено.

В срока по чл. 131 от ГПК ответникът „Електроразпределение Юг“ ЕАД е депозирал писмен отговор, в който е оспорил предявения иск като неоснователен. Изложил е съображения, че при извършена проверка на 24.09.2020г. негови служители са констатирани, че към електромера на ищеца № 04212205 са монтирани допълнителни шунтове на вторичен клеморед за трите вторични токови вериги, поради което изразходваната електрическа енергия не се отчитала и заплащала в пълен размер. Сочи, че за извършената проверка и установените въз основа на нея обстоятелства служителите му са съставили констативен

протокол, подписан от тях и от един свидетел, който не е служител на ответника, като протокол е връчен на ищеца. Ответникът заявява, че начисленото допълнително количество електрическа енергия в размер на 83 201 кВт/ч за период от 87 дни – от 29.06.2020г. /датата на предходното обслужване на електромера съгласно електронното досие на измервателната система/ до 24.09.2020г. /датата на извършената последваща техническа проверка/ и възлиза на стойност 16 183. 98 лв. с ДДС, за която сума на ищеца е издадена фактура. Ответника сочи, че процесната сума е начислена на основание чл. 83, ал. 2 вр. ал. 1, т. 6 от ЗЕ и чл. 50, ал. 2 от ПИКЕЕ /в сила от 04.05.2019 г./, което не изисква виновно поведение на потребителя. Досежно съображенията на ищеца за общите условия, сочи, че считано от приемане на новите ПИКЕЕ в сила от 04.05.2019г. крайните снабдителите вече не участват в процеса по извършване на т. нар. „корекция на сметка“, поради което общите условия на ЕВН ЕС вече не намират приложение в тези отношения.

С обжалваното решение, районният съд е отхвърлил изцяло предявения иск, като е приел, че за ответника е възникнало правото за едностранна корекция на сметката на ищеца за ел. енергия за минал период съгласно новоприетите ПИКЕЕ, като за корекцията не е необходимо доказване на виновно и противоправно поведение на ищеца върху средството за измерване.

На основание чл. 269 от ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта – в обжалваната му част. По останалите въпроси той е ограничен от посоченото в жалбата. След извършена служебна проверка на основание чл. 269 от ГПК настоящата инстанция счита, че първоинстанционното решение е валидно и допустимо, а досежно правилността му в рамките на обхвата на въззивната проверка съобразно наведените съображения във въззивната жалба, намира следното:

По делото страните не спорят, а и от представените доказателства се установява, че на 06.04.2017г. помежду им е сключен договор за присъединяване на обект „Морски плаж “Обзор-централен“ към електроразпределителната мрежа на ответното дружество с цел извършването на услуги по пренос и разпределение на електрическата енергия в периода на съществуване на присъединения обект. Не се спори, че „Морски плаж “Обзор-централен“ е бил отдаден за стопанисване на ищеца за срок от 5 години, като наемният договор е бил прекратен на 17.09.2020г.

По делото е представен констативен протокол за техническа проверка и подмяна на средства за търговско измерване от 24.09.2020г., от който е видно, че след извършена проверка на централен плаж в гр. Обзор служителите на ответника са констатитали, че електромер с номер 04212205 и с ИТН 4297939, чийто ползвател се води ищцовото дружество, се намира в табло на улицата, като същият не е пломбиран. Установено е, че е налице монтиране на три броя шунтове на вторичен клеморед, общо три броя на трите токови вериги, вследствие на които измерената енергия не е отчетена точно, като е измерената грешка е над допустимата – 57.54%. Посочено е, че е възстановена нормалната схема на измерване, като електромерът е демонтиран и подменен с нов и е изпратен за експертиза. Отбелязано е, че проверката е извършена в отсъствието на представител на

ищцовото дружество на ответника, поради неоткриването му, като протоколът е подписан от проверяващите служители на ответника и един свидетел с посочени три имена. Ищецът е уведомен за извършената проверка, като му е изпратен препис от констативния протокол, който му е връчен на 27.10.2020г. – видно от обратната разписка.

Въз основа констатациите в констативния протокол, сочещи на неправомерно въздействие върху електромера, чрез промяна на схемата за свързване, ответното дружество едностранно е коригирало сметката на ищеца в качеството му на потребител, с исковата сума от 16183.98лв., съставляваща допълнително начислена енергия от 83201 киловат часа, като корекцията е извършена за минал период от 87 дни, считано от 30.06.2020г. до 24.09.2020г. на основание чл.50, ал. 2 от ПИКЕЕ. По делото се установява, че за начислената след извършената корекция за минало време допълнителна сметка, ответникът е издал фактура от 16.10.2020г. за сумата от 16183.98лв. със срок за плащане до 26.10.2020г. По делото не се спори, а и от данните се установява, че ищецът е уведомен за корекционната сметка и за начислените въз основа на нея суми съгласно издадената фактура.

В първоинстанционното производство е разпитан свидетеля Пачанов – служител на ответното дружество, който сочи, че е извършил проверката на процесната дата на посочения електромер на ищеца, като проверката е извършена по предварителен списък с цел подмяна на електромерите. От показанията му се установява при извършеното замерване на електромера на ищцовото дружество преди подмяната му е установено, че същият отчитал с грешка от около минус 50%, т.е. отчитане на по-малко електроенергия от изразходваната, за което уведомил по телефона представител на ищеца, който заявил, че не може да присъства, поради което протокола бил подписан от свидетел – служител на охранителна фирма. Свидетелят сочи, че констатирал, че причината за това били монтирани три броя шунтове на вторичния клеморед, общо три броя на трите токови вериги, които той отстранил. Заявява, че след отстраняването на шунтовете е извършил повторно заверване, което установило, че отчетената грешка е в рамките на допустимото, след което подменил устройството с ново. От показанията му се установява, че демонтирания електромер е предаден в склад на ответното дружество, от където определена бройка се подлагат на метрологична проверка.

Пред първата инстанция е извършена съдебно-техническа експертиза, чието заключение не е оспорено от страните и е прието от съда. Вещото лице е посочило, че е извършило оглед на място, като въпреки, че електромерът е бил вече подменен е установило, че данните от констативният протокол установяват манипулиране не в самия електромер, а във връзката на електромера към консуматора чрез **неправилна схема на свързване** чрез поставяне на т.нар „шунт“, който представлява проводник на ел.ток, успореден с проводника за всяка фаза, осигуряващ протичане на пропорционален на консумирания ток през измерителната верига на електромера. От експертизата се установява, че така извършената манипулация на устройството е довело до отклоняване част ел. енергията за измерване през проводници, включени успоредно на нормалния токов път, т.е. налице е неизмерване на отклонената част от ел.ток, като неотчитането е установено с

57.54% по-малко, като началния момент на неизмерване на ел. енергията не е установен. Вещото лице е посочило, че методиката за изчисляване на неотчетеното количество електроенергия по чл. 56, ал. 3 от ПИКЕЕ е приложена правилно от ответника, както и, че правилно е изчислена и пропускателната способност на присъединителните съоръжения съгласно чл. 50, ал. 2 от ПИКЕЕ, в т.ч. и при правилно определяне на периода от време, за който е извършено преизчисляването. Вещото лице е установило и, че неизмереното количество електроенергия също е остойностено правилно.

След съвкупна и самостоятелна преценка на събраните по делото доказателства, като прецени всички относими доказателства и обсъди въведените от страните доводи и възражения в рамките на заявените оплаквания, настоящата инстанция намира, че горната фактическа обстановка е възприета правилно възприета от районния съд в съответствие с ангажираните по делото доказателства, като въз основа на нея и след правилно приложение на материалния закон са направени съответстващи за установени факти правни изводи, които напълно се споделят от настоящата инстанция и към които тя препраща на основание чл. 272 от ГПК. В допълнение и с оглед наведените в жалбата оплаквания, въззивният съд намира същата за неоснователна, по следните съображения:

Предявен е отрицателен установителен иск с правно основание чл. 124, ал. 1 от ГПК вр. с чл. 50, ал. 2 от ПИКЕЕ.

По този отрицателен установителен иск в тежест на ответника е да докаже твърдяните от него фактите и обстоятелства и правно основание, на които основава оспореното от ищеца вземане, заплащането, на което е вменил като задължение на ищеца за корекционно начислената му сума за коригирана сметка за електроенергия за процесния период и на посочената стойност.

В случая ответното дружество твърди, че основанието за извършената корекция е неправомерна манипулация на схемата на свързване на електромера, довела до погрешното измерване на ел. енергията, като за целта електроразпределителното дружество-ответник е заявил, че е начислил за плащане от ответника прогнозното консумирано количество ел. енергия, съгласно чл. 50, ал. 2 от ПИКЕЕ и съответстващата му парична стойност съгласно прогнозната му пазарна цена, изчислена съгласно чл. 56, ал. 3 от ПИКЕЕ.

Безспорно е по делото, че ответникът има качеството на потребител на енергийни услуги по смисъла на пар. 1, т. 41Б от ДР на ЗЕ и е краен клиент по смисъла на пар. 1, т. 27 г от ДР на ЗЕ - за присъединен към електроразпределителната мрежа имот, находящ се на горепосочения адрес, за който е открита партида на ползвател на преносната мрежа по смисъла на пар. 1, т. 41а от ДР на ЗЕ при ответното дружество със съответния абонатен номер. Не се спори също, че на посочената по-горе дата е извършена проверка от служители на ищеца, за което е съставен протокол по смисъла на чл. 49 от ПИКЕЕ, като констатациите в него за поставен „шунт“, довел до частично неотчитане на потребената ел. енергия са потвърдени от ангажираните свидетелски показания и от неоспореното експерно заключение, назначено по делото. Установено е, че извършеното вмешателство върху електромера е довело до отчитане с 57.54% по-малко на потребеното количество ел.

енергия. При това положение, настоящата инстанция приема, че от събраните по делото доказателства безспорно се установява, че е налице извършената манипулация в схемата на свързване на устройството, чрез поставяне на „шунт“, което е довело до отклоняване част ел. енергията, в резултат на което електромерът е отчитал по-малко от консумираната електроенергия.

Проверката е извършена на 24.09.2020г. по време на действие на новите ПИКЕЕ /обн., ДВ, бр. 35/30.04.2019 г./, издадени от председателя на КЕВР на основание чл. 21, ал. 1, т. 9 от ЗЕ, във връзка с делегираното на този административен орган с разпоредбата на чл. 83, ал. 1, т. 6 от ЗЕ нормотворческо правомощие. Разпоредбите на чл. 83, ал. 1, т. 6 и тази на чл. 98а, ал. 2, т. 6 от ЗЕ предвиждат, че с приемането на ПИКЕЕ е допустимо операторът на съответната електроразпределителната мрежа да преизчислява сметките за потребена електрическа енергия за минал период при установяване на неизмерена, неправилно и/или неточно измерена електрическа енергия. За да се породи това материално субективно право на преизчисляване на количеството електрическа енергия не е необходимо да се доказва, че неправомерното въздействие върху измервателната система е пряк резултат от виновно поведение на самия клиент, респ. лицето, което е в договорно правоотношение с енергийното предприятие – продавач и с оператора на електроразпределителната мрежа. То може да се дължи и на виновно поведение на друго лице. Съдебната практика приема, че въведената с ПИКЕЕ възможност за коригиране на сметката при неточно измерване и отчитане на доставената ел. енергия, почива на общите правила на чл. 183, ал. 1 и чл. 200, ал. 1 от ЗЗД, които прогласяват задължението на купувача по договор за продажба да заплати цената на вещта. Правоотношенията между енергийните дружества и крайните потребители на електрическа енергия възникват именно по силата на договори за продажба, сключени при публично известни общи условия. Затова за ангажиране на отговорността на потребителя- ползвател за заплащане на начислените суми по корекционната сметка не е необходимо неправомерно въздействие непременно да се изхожда от него, тъй като липсва такова нормативно изискване, в т.ч. и съгласно текстовете на ПИКЕЕ. Ето защо без правно значение в случая при констатираното неправомерно вмешателство е обстоятелството дали ищецът е имал достъп до електромера, респ. кой е извършил вмешателството, тъй като отговорността на ищеца като потребител на енергийни услуги за заплащане на неправилно измерената ел. енергия е обективна и безвиновна, като почива на договорно, а не на деликтно основание.

Установените в новите ПИКЕЕ правила за едностранна корекция на сметката при неправилно или неточно отчитане на ел. енергията целят при грешка в отчитането, причинена от неизправност на СТИ или пък вследствие на външна намеса /както е в случая/ да се заплати прогнозната пазарна цена на електрическата енергия за покриване на технологични разходи. По тези съображения съдът намира за неоснователни изложените в тази връзка оплаквания в жалбата, че не е налице нормативна уредба, уреждаща обективната отговорност на потребител на енергийни услуги, в случаите, когато се установи неотчитане или неточно отчитане на ел. енергията в стопанисвания от него обектк, какъвто именно е

процесния случай. Такава, както бе отбелязано по-горе вече е уредена с новите ПИКЕЕ, приетите на основание чл. 83, ал. 1, т. 6 и тази на чл. 98а, ал. 2, т. 6 от ЗЕ, поради което неоснователни се явяват и оплакванията в жалбата, че не бил завършен фактическия състав за процесната корекция на сметката на ищеца, тъй като в ОУ липсвал ред за корекция на сметката. В тази връзка настоящата инстанция споделя доводите на въззивамия, че с новата уредба и новите ПИКЕЕ титуляр на вземането вече е ответното дружество „Електроразпределение ЮГ“ ЕАД, а не „ЕВН Електроснабдяване“ ЕАД, поради което изискването за привеждане на ОУ в съответствие с посочената уредба е отпаднало. Що се касае до възражението, че решението на районния съд е недопустимо, тъй като на основание по чл. 229, ал. 1, т. 5 от ГПК исковото производство е следвало да бъде спряно до приключване на производството, образувано по сигнал до Районна прокуратура- Бургас за установяване на извършителя на констатираните неправомерни действия, както бе посочено по-горе отговорността на ищеца за заплащане на неправилно измерената ел. енергия е обективна и безвиновна и не зависи от наличието на противоправното поведение на което и да е лице.

От гореизложеното следва извода, че в процесния случай правилно районния съд е приел, че е приел, че от доказателствата по делото, които са еднозначни и непротиворечиви установяват, че е налице установена външна намеса, изразяваща се в промяна в схемата на свързване, водеща до частично неизмерване на доставените количества електрическа енергия с посочената в протокола за проверка грешка, поради което настоящата инстанция напълно споделя извода на районния съд, че е възникнало соченото от ищеца прави на основание на чл. 50, ал. 2 от ПИКЕЕ да преизчисли задълженията на ищеца чрез коригирането ѝ на количеството ел. енергия, която след остойносттаване съгласно чл. 56, ал. 3 от ПИКЕЕ следва да бъде заплатена от ищеца.

С оглед съвпадане на крайните изводи на двете инстанции, обжалваното решение на първоинстанционния съд следва да бъде потвърдено изцяло като правилно и законосъобразно.

Досежно разноските, направеното от въззивника възражение по чл. 78, ал. 5 от ГПК е неприложимо досежно размера на претендираното от въззиваемия юрисконсултско възнаграждение, тъй като същото се определя на всяка инстанция по преценка на съда съобразно НЗПП. В случая с оглед изхода на делото, съобразявайки и фактическата и правната му сложност, на основание чл. 78, ал. 3 и ал. 8 и чл. 80 от ГПК и чл. 25, ал. 1 от НЗПП в полза на ответното дружество следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение за въззивното производство, което съдът определя в размер на 100 лв.

Мотивиран от горното, Бургаският окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло решение № 260802 от 27.05.2021 г., постановено по гр. дело № 7914/2020 г. по описа на РС-Бургас.

ОСЪЖДА „ВОРИК ГРУП“ ЕООД, ЕИК: 202315790, със седалище и адрес на управление: гр. Бургас, ул. „Генерал Гурко“ № 28 , представляван от управителя Кристиан Николаев Киров **ДА ЗАПЛАТИ** на „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ Юг“ ЕАД, ЕИК: 1155521902 със седалище и адреса на управление: гр. Пловдив, район Централен, ул. „Христо Данов“ № 37 юрисконсултско възнаграждение за въззивното производство в размер на 100 лв.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния касационен съд в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____